

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/282/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018202709
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:0018202709.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Anny Kašajovej a JUDr. Valérie Kleinovej v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, 825 11 Bratislava, IČO: 35 815 256, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 815 256, proti žalovanému: T. L. T., B.. XX.X.XXXX, X. P. X, XXX XX X., zastúpený JUDr. Bohdanom Hubáčom, advokátom, Jedľová 15, 900 31 Stupava, o zaplatenie 3.784,97€ s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 26. júna 2019, č.k. 24Csp/7I/2018-216 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v celom rozsahu zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatať istiny vo výške 3.784,97 EUR spolu s príslušenstvom - ročným úrokom z omeškania vo výške 8% zo sumy 145,02,- EUR od 16.12.2016 do zaplatať, zo sumy 5,- EUR od 25.3.2017 do zaplatať, zo sumy 644,09,- EUR od 1.5.2017 do zaplatať, zo sumy 968,69,-EUR až od 1.5.2017 do zaplatať, zo sumy 922,21,- EUR od 1.5.2017 do zaplatať, zo sumy 907,91,- EUR od 1.5.2017 do zaplatať, zo sumy 10,-EUR od 29.11.2017 do zaplatať titulom neuhradenia faktúr za poskytnuté dodávky zemného plynu a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Vec právne posúdil podľa ust. §100 ods.1, § 101, § 52 ods.1,3,4, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1,2, § 3 ods. 1 Občianskeho zákona, § 76 ods. 1, 2, 7, 8 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný namietal výpočet spotreby plynu za žalované obdobie a žiadal úradne preskúšať meradlo. Dňa 9.9.2016 pracovník SPP demontoval meradlo a predložil ho metrologickému ústavu za účelom vypracovania posudku na správnosť merania. Metrologický ústav posudok vypracoval s výsledkom, že spotreba plynu bola totožná s tým, ako bol plyn odpočítaný a boli vystavené faktúry, ktoré sú predmetom sporu, teda faktúry vypracované na základe reálneho odberu plynu. Žalovaný namietal neoprávnený vstup technika na jeho pozemok za účelom demontáže meradla k čomu žalobca uviedol, že podľa vyjadrenia pracovníka SPP poveril žalovaný správcu objektu p. W., aby sa zúčastnil demontáže meradla, táto osoba bola pri demontáži prítomná a podpísala aj montážny list. Žalovaný namietal, že o veľkej spotrebe plynu sa dozvedel až v auguste 2016, keď mu žalobca poslal jednu faktúru späť za tri roky na vysokú sumu, ktorú reklamoval dňa 8.9.2016. Uviedol, že požiadal o preverenie technického stavu plynomeru, s tým, že žalobca mal k dispozícii všetky kontaktné informácie na jeho osobu. Dňa 9.9.2016 mu telefonoval

technik SPP, že zoberal plynové hodiny a keďže nemal k dispozícii kľúče od brány, túto preskočil. K osobe pána W., ktorý podpísal montážny list uviedol, že nie je ani správcom objektu ani osobou ním poverenou na sprístupnenie merača, takouto osobou je dlhodobo p. W., ktorá má k dispozícii aj kľúče od objektu. Namietal, že ako majiteľ objektu odberného miesta nebol prítomný pri odobratí merača, nemohol teda verifikovať stav plynomeru a nemá vedomosť, ako sa s meračom nakladalo po odmontovaní. Trval na to, že odpočet plynu je neúnosne vysoký, fakturovaná spotreba nezodpovedá reálnej spotrebe. Odberné miesto je chata, ktorá má tri miestnosti, sú tam namontované štyri kusy gamatiek, krb je na tuhé palivo a plyn sa využíva len na kúrenie a varenie, nie na ohrev teplej vody, ktorá sa využíva maximálne tri krát do roka. Žalovaný namietal, že žalobca v rokoch 2012-2016 nevykonal žiaden fyzický odpočet na danom odbernom mieste, spôsob výpočtu bol určený diagramom a mohol byť mylný. Poukázal na skutočnosť, že zo žalobcom predloženého prehľadu spotreby bola v rokoch 2005-2008, kedy bol robený aj fyzický odpočet, spotreba plynu 298m³ ročne a v rokoch 2012-2015, kedy nebol robený žiaden fyzický odpočet až 1.274 m³ ročne, ide o štvornásobný nárast, čo vzhľadom na spôsob využívania chaty nie je možné. Namietal, že nebol pri demontáži merača a mohlo prísť k zásahu do merača. Žalobca nevyužil zákonný spôsob, aby sám odberateľ oznámil spotrebu plynu, použil hneď tretí spôsob výpočtu a to odhad podľa diagramu. V roku 2016 žalobca vystavil nové faktúry, ktorými doúčtoval cenu údajnej spotreby plynu za spätné obdobie, pričom v rokoch 2012-2015 už raz bola spotreba plynu vyúčtovaná a zo strany žalovaného a boli zaplatené vyúčtovacie faktúry. Namietal premlčanie časti žalovaného nároku, poukázal na všeobecnú premlčaciu trojročnú dobu a skutočnosť, že žalobca si uplatňuje nárok za roky 2012-2016, za ktoré už raz bola spotreba vyúčtovaná. Uviedol, že žaloba bola podaná 17.5.2018 a žalovaný nárok je minimálne do 17.5.2015 premlčaný. Nesúhlasil s názorom žalobcu, že uplatnený nárok nie je premlčaný z dôvodu, že nie je rozhodujúci dátum splatnosti na dodatočne vystavených faktúrach nakoľko pre posúdenie premlčania je dôležité kedy údajný nárok vznikol a kedy ho bolo možné žalovať.

4. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zaoberal sa súd prvej inštancie v prvom rade posúdením, či uplatnený nárok z vyúčtovacích faktúr nie je premlčaný. Uviedol, že začiatok plynutia trojročnej všeobecnej premlčacej lehoty nemožno posudzovať odo dňa splatnosti predmetných vyúčtovacích faktúr ako požaduje žalobca, ale rozhodujúcim faktorom pre posúdenie oprávnenosti vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného, je fakturačné obdobie, za ktoré boli predmetné faktúry vystavené. Faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 644,09 EUR, splatnú dňa 30.8.2016, vystavil žalobca dňa 15.8.2016 a týkala sa fakturačného obdobia 19.7.2012-18.7.2013; faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 922,21 EUR, splatnú dňa 30.8.2016, vystavil žalobca dňa 15.8.2016 a týkala sa fakturačného obdobia 19.7.2013-18.7.2014; faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 968,69 EUR, splatnú dňa 30.8.2016, vystavil žalobca dňa 15.8.2016 a týkala sa fakturačného obdobia 19.7.2014-18.7.2015. Konštatoval, že v prípade faktúry č. XXXXXXXXXXXX túto žalobca vystavil tri roky po uplynutí fakturačného obdobia, za ktoré bola vystavená, faktúru č. XXXXXXXXXXXX vystavil žalobca dva roky a faktúru č. XXXXXXXXXXXX rok po uplynutí fakturačného obdobia. Predmetné faktúry boli vystavené s veľkým časovým odstupom od fakturačných období, predstavovali doúčtovanie ceny plynu, ktorý mal žalovaný spotrebovať v rokoch 2012 až 2015, za ktoré už raz vyúčtovacie faktúry v lehote ich splatnosti uhradil. Podľa právneho názoru súdu prvej inštancie nie je možné pre posúdenie oprávnenosti vznesenej námietky premlčania, posudzovať začiatok plynutia premlčacej doby od splatnosti uvedených faktúr, ale rozhodujúcim je fakturačné obdobie, za ktoré boli tieto faktúry vystavené. Žalobca doúčtoval tvrdený peňažný nárok niekoľko rokov spätne, pre posúdenie premlčania preto súd prvej inštancie vyhodnotil ako rozhodujúce, kedy nárok žalobcu vznikol a kedy ho bolo možné súdne žalovať, t.j. za aké konkrétne obdobia si žalobca uplatnil cenu za spotrebu zemného plynu na danom odbernom mieste a žalovaný nárok za fakturačné obdobie od 19.7.2012 do 17.5.2015 vyhodnotil súd prvej inštancie ako nárok premlčaný.

5. K žalobcom uplatnenému nároku z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.11.2016 na sumu 145,02 EUR, splatnej dňa 15.12.2016, vystavenej za zabezpečenie overenia meradla, vrátane demontáže, montáže meradla a dopravy, na žiadosť koncového odberateľa došiel k záveru, že v prípade demontáže plynového meradla žalobca nepostupoval v súlade so štandardným postupom, nakoľko pri demontáži nebol prítomný odberateľ plynu alebo osoba odberateľom poverená pre účely kontroly stavu meradla pri jeho demontovaní. Vychádzal zo svedeckej výpovede J. W., montéra, ktorý plynový merač demontoval, z ktorej mal preukázané, že svedok preskočil plot a odmontoval plynomer za účasti p. W., údajne osoby poverenej žalovaným, ktorú skutočnosť však p. W. svojím čestným prehlásením vyvrátil. Svedok až následne oznámil telefonicky žalovanému, že došlo k demontáži plynového meradla. Podľa názoru súdu prvej inštancie mal byť žalovaný ako odberateľ plynu a spotrebiteľ upovedomený o termíne demontáže meradla riadne a včas, tak, aby sa mohol osobne demontáže zúčastniť a overiť faktický stav

nameranej spotreby plynu alebo aby sa demontáže mohla zúčastniť iná osoba, ktorú by na to poveril. Tvrdenie žalobcu, že p. W. mal byť správcom daného objektu a mal kľúče od brány, resp. bol známym žalovaného a s jeho súhlasom sa demontáže zúčastnil a preto aj podpísal montážny list, súd prvej inštancie nezohľadnil, nakoľko samotný p. W. svojim čestným prehlásením, toto tvrdenie vyvrátil. Mal za to, že vzhľadom na neprofesionálny postup žalobcu nemožno dôvodne požadovať od žalovaného, aby uhradil náklady spojené s demontážou plynového meradla, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ, na žiadosť ktorého malo prísť k preskúšaniu daného meradla, mal byť osobne prítomný, prípadne mala byť prítomná osoba žalovaným na to poverená, keď montážny technik meradlo demontoval.

6. K faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.7.2016 na sumu 3.334,75 EUR súd prvej inštancie uviedol, že z tejto faktúry požadoval žalobca priznať sumu 907,91EUR, splatnú dňa 5.8.2016, za fakturačné obdobie 19.7.2015-18.7.2016 dôvodiac tým, že opravnou faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vyúčtoval žalovanému preplatok vo výške 2.412,92 EUR, ktorý započítal na pôvodnú vystavenú faktúru č. XXXXXXXXXXXX a započítal k nej preplatky z faktúr č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX spolu vo výške 13,92 EUR. Súd prvej inštancie mal výpoveďou sporových strán preukázané, že v rokoch 2012 až 2016 žalobca nevykonal faktický odpočet stavu plynomera a pri určovaní spotreby plynu vychádzal len z výpočtu podľa typového diagramu dodávky napriek tomu, že mu priamo zo zákona vyplývala povinnosť vykonať fyzický odpočet stavu počítadla určeného meradla na odbernom mieste minimálne raz za 12 po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov. Konštatoval, že fyzickým odpočtom sa rozumie aj stav počítadla určeného meradla nahláseného odberateľom plynu (§76 ods. 2 zákona č. 251/1/2012 Z.z.), ktorú povinnosť si žalobca nesplnil, dôvodiac nedostupnosťou odberného miesta. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobcu o nedostupnosti odberného miesta, nakoľko v predchádzajúcich fakturačných obdobiach ako sú žalované, dochádzalo k fyzickému odpočtu stavu plynového merača na danom odbernom mieste bez problémov, pričom nedošlo k žiadnej zmene polohy meradla. Konštatoval, že žalobca nepostupoval pri určovaní spotreby plynu s náležitou odbornou starostlivosťou dodávateľa, keď nevyzval žalovaného ako odberateľa na nahlásenie odberu a určil odber plynu výpočtom, zjavne nezodpovedajúcim skutočnému odberu plynu. Poukázal na doklad predložený žalobcom, a to odpočet spotreby plynu za obdobie od 1.10.2005 do 25.9.2017, podľa ktorého mal žalovaný v období rokov 2005 až 2008 priemernú mesačnú spotrebu plynu cca 24,90 m³ a v žalovanom období rokov 2012 až 2016 priemernú mesačnú spotrebu plynu cca 106,21 m³, čo predstavuje viac ako štvornásobný nárast spotreby pri nezmenenom spôsobe užívania odberného miesta. Uviedol, že v žalovanom období žalobca najprv žalovanému riadne doručil vyúčtovacie faktúry za jednotlivé fakturačné obdobia, ktoré žalovaný uhradil a v roku 2016 fakturoval žalobca žalovanému vyúčtovanie za totožné fakturačné obdobia v rokoch 2012-2016 tzv. „doutčtovaním“ spotreby plynu, určeným zo strany žalobcu výpočtom podľa typového diagramu, bez faktického odpočítania meradla. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca neprofesionálnym postupom pri vyhotovovaní vyúčtovacích faktúr v roku 2016 za spätné obdobie štyroch rokov konal v rozpore so zákonom č. 251/2012 Z.z., na základe dodatočne vystavených vyúčtovacích faktúr a preto mu nemožno priznať oprávnenosť jeho nároku, nakoľko si ako dodávateľ nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona a zmluvného vzťahu, uzavretého medzi procesnými stranami. Žalobcom požadovaný nárok čiastočne zamietol ako nárok premlčaný (faktúry č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, časť faktúry č. XXXXXXXXXXXX) a čiastočne ako nárok nedôvodný (faktúra č. XXXXXXXXXXXX, faktúra č. XXXXXXXXXXXX a časť faktúry č. XXXXXXXXXXXX). Žalované faktúry č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, ktoré predstavujú úrok z omeškania za rôzne časové obdobia z nepriznaných faktúr, a faktúry č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, vystavil žalobca za vyúčtované náklady za vystavenie a zaslanie upomienky. Konštatoval, že tieto faktúry súvisia s nárokom žalobcu súdom nepriznaným a preto ich súd prvej inštancie tiež zamietol.

7. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobcovi prizná uplatnený nárok v celom rozsahu, alebo ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. V odvolaní uviedol, že z vyjadrení spoločnosti SPP - distribúcia, Mlynské nivy 5586/44B, 825 11 Ružinov, IČO: 35910739 ako pracovníkov distribučnej spoločnosti (ďalej len „PDS“) vyplýva, že odpočty plynových zariadení na odbernom mieste X. T. XX/RD, XXX XX L. vykonávali externí dodávatelia. Do roku 2013 to bola spoločnosť INDEX Nosluš s. r. o. a od roku 2014 Slovenská pošta a. s., Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica. Na základe vyjadrení spoločnosti INDEX Nosluš, ktorá odpočet v danom období vykonávala vyplýva, že meradlo bolo v rokoch 2011-2013 označené ako videné a tým pádom bolo možné zistiť skutočný stav na plynovom zariadení a odčítať ho. V roku 2014-2016 bolo meradlo označené ako neprístupné a preto pracovníci PDS pri stanovení spotreby na odbernom mieste postupovali v zmysle ustanovenia § 76 ods. 2 a nasl. Zákona č. 251/2012 Z.z. Zákon o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov a tiež v súlade s Obchodnými podmienkami žalobcu. Poukázal na § 76 ods. 2 zákona o energetike a čl. 5 bod 5.8 a 5.9 obchodných podmienok účinných vtom čase a mal za to, že žalovaný dodaný plyn spotreboval, pričom spotrebné množstvo nebolo možné určiť inak ako použitím typových diagramov. Uviedol, že pracovníci PDS majú v zmysle platnej legislatívy právo použiť typové diagramy ak nemajú k dispozícii údaje namerané meradlom. Na druhej strane má odberateľ-žalovaný obdobné právo po nameraní a vystavené faktúry skontrolovať stav meradla na odbernom mieste, porovnať ho s vytavenou faktúrou a v prípade nespokojnosti tento stav u dodávateľa plynu reklamovať. Konštatoval, že žalovaný tak urobil až momentom vyúčtovania Faktúry č. XXXXXXXXXXXX t.j. koncom roka 2016. Uviedol, že nakoľko bol plynomer nedostupný, na odberné miesto sa pracovníčka pošty vykonávajúca odpočet dostala po prvý krát až dňa 18.07.2016, kedy namerala spotrebu plynu na plynometri vo výške 6.097 m³, a preto na základe vykonania skutočného odpočtu plynového zariadenia, vystavil žalobca žalovanému namietanú Faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu vo výške 3.334,75 EUR, z ktorej vyplýva, že končený stav meradla ku dňu 18.07.2016 bol nameraný vo výške 6.097 m³. Uviedol, že táto zvýšená spotreba bola dôsledkom neodočítania meradla medzi obdobím 18.07.2012 až 18.07.2016, kedy sa reálna spotreba odberného miesta nakulmovala do fyzicky odčítaného posledného fakturačného odpočtu k dátumu 18.07.2016.

10. Namietal odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v bode 25 v tom, že pracovník PDS- montážnik, telefonicky kontaktoval žalovaného až po demontáži plynového zariadenia. Uviedol, že pracovník PDS telefonicky kontaktoval žalovaného ešte pred vykonaním demontáže ohľadom jeho prítomnosti na odbernom mieste za týmto účelom a po dohode so žalovaným vykonal pracovník PDS na žiadosť žalovaného, dňa 09.09.2016 demontáž meradla výsledkom čoho bolo nameranie hodnoty na meradle vo výške 6.121 m³. Meradlo bolo odoslané na úradné preskúšanie na Slovenský metrologický ústav v Bratislave. Výsledkom preskúšania bolo vypracovanie metrologického posudku, kde na základe danej skúšky bolo potvrdené, že na určenom meradle nebola zistená žiadna chyba a bol potvrdený stav meradla v rovnakej výške ako na základe Montážneho listu, t. j. vo výške 6.121 m³. Na základe žiadosti a vykonania preverenia meradla bol žalovanému Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vyúčtovaný poplatok za zabezpečenie overenia meradla vrátane demontáže, montáže meradla a dopravy, na žiadosť koncového odberateľa vo výške 145,02 EUR v súlade s platným Cenníkom externých služieb a výkonov a v súlade s § 76 ods. 9 zákona č. 251/2012 Z. z. Zákon energetike. Uviedol, že vzhľadom k tomu, že bol žalovaný so splácaním pohľadávky v omeškaní bol mu Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX a Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vyúčtovaný úrok z omeškania. Nakoľko žalobca evidoval voči žalovanému neuhradené splatné pohľadávky, bola mu vystavená v súlade s platným cenníkom externých služieb a výkonov Upomienka - dôrazná výzva na zaplatenie pohľadávky, Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX a Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX.

11. Podľa názoru žalobcu v posudzovanej veci súd prvej inštancie poskytuje neprimeranú ochranu spotrebiteľovi, ktorý si neplní svoje povinnosti a nesúhlasil s názorom prvoinštančného súdu, že dané poplatky sú nedôvodné, nakoľko ide o poplatky sankčnej a preventívnej povahy a poplatok za upomienku by si žalobca neuplatnil, keby zo strany žalovaného došlo k riadnemu plneniu svojich povinností. K nezákonnému vzniknutiu na pozemok žalovaného za účelom vykonania demontáže plynového zariadenie poukázal na to, že predmetom sporu je reálna spotreba dodaného plynu, za ktorú žalovaný v zmysle zmluvy a zákona nezaplatil žalobcovi kúpnu cenu. Predmetom sporu nie je spôsob vstupu na pozemok žalovaného, ktorý vykonal PDS ako pracovník inej organizácie než je žalobca.

12. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvej inštancie v otázke premlčania uplatneného nároku s tým, že podľa jeho názoru je potrebné vychádzať z dátumu splatnosti dlžnej sumy uvedenej na faktúre, nakoľko v prípade, ak by si žalobca svoj nárok uplatnil skôr, tzn. pred dátumom splatnosti uvedenom na predmetnej faktúre, bol by takýto žalobný návrh posúdený ako predčasne podaný.

Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11Co/56/2015 - 2018, Najvyššieho súdu zo dňa 31.07.2008, sp. zn. 4Cdo/146/2008, Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.05.2015, sp. zn. 16Co/7/2015. Konštatoval, že uplatnený nárok nie je možné posúdiť ako premlčaný, nakoľko žalobca zistil reálny stav plynomeru až dňa 18.07.2016, následne vystavil aj Faktúra č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou k dátumu 05.08.2016, kedy prvýkrát mohol vyúčtovať vykonanú spotrebu plynu. Žaloba bola podaná dňa 17.05.2018, a preto nie je možné podľa jeho názoru uplatnený nárok považovať za premlčaný.

13. Nestotožnil sa ani s rozhodnutím súdu prvej inštancie v časti trov konania. Poukázal na § 257 CSP a má za to, že vzhľadom k tomu, že bol v konaní 100 % úspešný a uniesol aj dôkazné bremeno o existencii uplatňovaného nároku, zastáva právny názor, že ide v tomto prípade o okolnosť hodnú osobitného zreteľa a preto by žalovanému nemali byť priznané žiadne trovy.

14. Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu nestotožnil s jeho tvrdeniami uvádzanými v odvolaní, považuje ich za nedôvodné, ničím nepodložené a účelové a mal za to, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí riadne a dostatočne vykonal dokazovanie a tak úplne zistil skutkový stav, na základe riadne a dostatočne vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a následne aj k správne právnemu posúdeniu veci a správne vo veci rozhodol. Trval na tom, že dodatočne žalobcom zistená údajná skutočná spotreba plynu v predmetnom odbernom mieste v rozhodnom období 2012 až 2016 a následne jej cena dodatočne dofakturovaná nezodpovedá skutočnému odberu plynu v rozhodnom období v tomto odbernom mieste (chate) zo strany žalovaného a to aj s ohľadom na spotrebu plynu v tomto odbernom mieste v obdobiach predchádzajúcich rozhodnému obdobiu (t.j. pred rokom 2012). Poukázal na priemernú spotrebu plynu v období rokov 2005-2008 a 2012-2016 s tým, že v rozhodnom (spornom a v žalovaným namietanom) období 2012 až 2016 oproti porovnávanému obdobiu 2005 až 2008 predstavuje viac ako 4 násobný nárast. Konštatoval, že výpočtom zistený viac ako 4 násobný nárast v spotrebe plynu v predmetnom odbernom mieste v rozhodnom období 2012 až 2016 nezodpovedá spôsobu akým bol bez výraznej zmeny počas rokov 2005 až 2016 využívaný plyn v predmetnom odbernom mieste žalovaným - rekreačná chata, príležitostne využívaná na oddych vo voľných dňoch, plyn bol využívaný výlučne len na vykurovanie, t.j. zväčša len v zimnom vykurovacom období. Uviedol, že výpočtom zistený viac ako 4 násobný nárast v spotrebe plynu v predmetnom odbernom mieste v rozhodnom období je identifikovateľný v listinnom dôkaze žalobcu - PREHLAD ODPOČTOV SPOTREBY PLYNU - až v období nasledujúcom potom ako žalobca vykonal v predmetnom odbernom mieste dňa 13.06.2008 výmenu doterajšieho PLYNOMERU za nový PLYNOMER č. XXXXXXXXBXXX v predmetnom odbernom mieste, ktorého správnosť merania následne žalovaný u žalobcu namietal a reklamoval. Namietal, že žalobca v konaní nevysvetlil ním opakovane spomínaný spôsob určenia spotreby plynu v predmetnom odbernom mieste podľa TYPOVÉHO DIAGRAMU DODÁVKY. Uviedol, že pokiaľ tento spôsobom určenia spotreby plynu vychádza z údajov o spotrebe plynu v predmetnom odbernom mieste nameraných v predchádzajúcich obdobiach, tak zo samotného žalobcom predloženého PREHLADU ODPOČTOV SPOTREBY PLYNU zjavne vyplýva, že aj v období rokov 2005 až 2008 bola spotreba plynu viac ako 4 krát nižšia oproti rozhodnému obdobiu 2012 až 2016. Žalovaný zotrval na svojom tvrdení, že u neho nedošlo v rozhodnom období k žiadnej zmene spôsobu užívania predmetného odberného miesta ako príležitostne užíwanej rekreačnej chaty. Uviedol, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie istiny 3.784,97 EUR s príslušenstvom výlučne len na základe ním jednostranne vypracovaných/vyhotovených dokumentov (listín) založených do súdneho spisu, ktoré však objektívne zakladajú vysokú mieru neistoty ohľadne skutočnej spotreby plynu v rozhodnom období v predmetnom odbernom mieste a v nadväznosti na to aj ohľadne výšky nedoplatkov na cene za skutočne spotrebovaný plyn, ktoré tvoria právny základ (titul) nárok žalobcu uplatneného v tomto konaní voči žalovanému. Žalobcom tvrdená neprístupnosť odberného miesta a údajné neposkytovanie súčinnosti zo strany žalovaného pri odpisoch stavu spotrebovaného plynu v tomto odbernom mieste je podľa jeho názoru len nedôvodné a účelové tvrdenie žalobcu, pričom ho nie je možné považovať ani za ospravedlňujúci dôvod, pre ktorý žalobca resp. jeho zmluvný partner nevykonával v priebehu 3 rokov fyzické odčítavanie stavu spotreby plynu na odbernom mieste resp. nevyzval žalovaného za účelom nahlásenia stavu plynomeru žalovaným ako odberateľom v zmysle ust. § 76 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z.z.. Uviedol, že žalobca bol informovaný, že žalovaný za účelom poskytovania súčinnosti pri fyzickom odčítaní stavu plynomeru v predmetnom odbernom mieste a pri jeho výmene (pre jeho len príležitostnú prítomnosť v odbernom mieste - chate) poveril výlučne len pani W. ako obyvateľku susedného rodinného domu, ktorej na tieto účely odovzdal aj kľúče od chaty (odberného miesta). Trval na tom, že postup žalobcu ako dodávateľa plynu pri určovaní spotreby plynu

a teda aj ceny (zálohových platieb) pre žalovaného ako odberateľa plynu v predmetnom odbernom mieste v rozhodnom období len podľa TYPOVÉHO DIAGRAMU DODÁVKY a následné doúčtovanie a dofakturovanie žalovanému údajne skutočne spotrebovaného plynu (vo viac ako 4 násobnej výške) späťne dozadu za 4 roky (t.j. po 4 riadnych ročných vyúčtovaniach, kt. bol inak povinný vykonať vždy na základe ročných fyzických odpočtov plynomeru v odbernom mieste) je neštandardný, nekorektný, v rozpore so Zmluvou o dodávke zemného plynu a so zákonom č. 251/2012 Z.z. o energetike vrátane jeho vykonávacích predpisov. Odmietol oprávnenosť a dôvodnosť nároku žalobcu uplatneného v tomto konaní.

15. Podľa názoru žalovaného v danom prípade postupoval technik žalobcu neštandardne, v rozpore s telefonicky dohodnutým postupom so žalovaným ako odberateľom, tiež v rozpore so Zmluvou o dodávkach zemného plynu a tiež v rozpore s príslušnou zákonnou úpravou, keďže plynomer v predmetnom odbernom mieste bol vymenený zo strany technika žalobcu po jeho neoprávnenom vstupe na pozemok prekonaním uzamknutej brány a za neprítomnosti žalovaného resp. ním na to poverenej osoby. Uviedol, že vzhľadom na absenciu ním resp. ním poverenej osoby podpísaného dokladu (Montážneho listu) o výmene plynomeru v predmetnom odbernom mieste existuje objektívna pochybnosť o tom, či v danom prípade plynomer zaslaný Slovenskému metrologickému ústavu na preskúšanie zo strany žalobcu bol skutočne a preukázateľne v predmetnom odbernom mieste odobraný plynomer zo zaznamenaným skutočným odobratým množstvom zemného plynu v tomto odbernom mieste.

16. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu ohľadne ním uplatnenej námietky premlčania časti jeho nároku uplatneného v tomto konaní. Uviedol, že faktúra je len daňový a účtovný doklad, pričom dátum vystavenia faktúry a dátum splatnosti fakturovaného peňažného nároku uvedený na faktúre nemusí byť vždy zhodný z dátumom (dňom), kedy tento peňažný nárok vznikol, stal sa splatný a uplatniteľný na súde. Konštatoval, že žalobca z dôvodov výlučne na jeho strane nevykonal v rozhodnom období fyzický odpočet skutočného stavu plynomeru v predmetnom odbernom mieste a ani dopytom u žalovaného ako odberateľa nezistil skutočný stav plynomeru. Podľa jeho názoru v prípade nároku žalobcu na zaplatenie dodatočnej fakturovanej ceny údajne skutočne spotrebovaného plynu nie je začiatkom plynutia premlčacej doby tohto nároku deň nasledujúci po splatnosti dodatočne žalobcom vystavených faktúr za ním už riadne (pôvodne) fakturované zúčtovacie obdobia. Žalovaný trvá na ním vznesenej námietke premlčania časti nároku žalobcu vo výške istiny 2.534,99 EUR a z tejto istiny príslúchajúceho úroku z omeškania na zaplatenie ceny dodatočne zisteného údajného skutočného spotrebovaného množstva plynu v predmetnom odbernom mieste. K námietke žalobcu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania uviedol, že v konaní mal plný úspech a preto mu súd prvej inštancie správne priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 Civilného sporového poriadku.

17. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že zotrváva na dôvodoch uvedených v odvolaní.

18. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1, 378 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

19. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločensťvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

20. Podľa § 380 ods.1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

21. S poukazom na vyššie citované ustanovenia odvolací súd konštatuje, že v odvolacom konaní je viazaný rozsahom odvolania, vymedzeného odvolateľom v podanom odvolaní. Predmetom odvolacieho prieskumu je výrok súdu prvej inštancie, ktorým zamietol uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie 3.784,97 EUR s príslušenstvom titulom neuhradenia faktúr za poskytnuté dodávky zemného plynu.

22. Odvolací súd, prihládajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 CSP), a v celom rozsahu sa po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP) s dôvodmi vzťahujúcimi sa k výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu na zaplatenie sumy 3.784,97 EUR s prísl., v ktorých dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam. Z uvedeného dôvodu využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 CSP v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia vzťahujúcich sa k zamietajúcejmu výroku rozsudku. Pre doplnenie rozhodnutia vzťahujúcejmu sa k tomuto výroku a v záujme vypořádania sa s odvolacími námietkami dodáva nasledovné.

23. Nárok žalobcu sa odvíja od zmluvy o dodávke plynu pre odberateľov kategórie domácnosť, ktorú uzatvorili sporové strany dňa 26.11.1999 a jej predmetom bolo poskytovanie dodávok a predaj plynu žalovanému v zmysle ustanovení zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov a podľa ustanovení nariadenia vlády SR č. 409/2007 Z.z., ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s plynom. V zmysle zmluvy vznikol medzi žalobcom a žalovaným občianskoprávny záväzkový vzťah, z ktorého vznikla žalobcovi povinnosť poskytnúť dodávky plynu žalovanému do odberného miesta X. T. XX, L. za podmienok stanovených v Zmluve a v obchodných podmienkach, a žalovaný sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté odbery zemného plynu cenu stanovenú podľa cenníka platného v čase uskutočnenia dodávky. Predmetná zmluva je charakterom občianskoprávnou zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti).

24. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdenie správnosti uplatneného nároku žalobcu, ktorý si uplatňuje z neuhradených faktúr vystavených žalobcom, ktoré žalovaný neuhradil a súd prvej inštancie žalobcom uplatnený nárok v sume 3.784,97 EUR čiastočne zamietol ako nárok premičaný (faktúry č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, časť faktúry č. XXXXXXXXXXXX) a čiastočne ako nárok nedôvodný (faktúra č. XXXXXXXXXXXX, faktúra č. XXXXXXXXXXXX a časť faktúry č. XXXXXXXXXXXX). Žalované faktúry č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, ktoré predstavujú úrok z omeškania za rôzne časové obdobia z nepriznaných faktúr, a faktúry č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, ktoré vystavil žalobca za vyúčtované náklady za vystavenie a zaslanie upomienky posúdil ako faktúry, ktoré súvisia s nárokom žalobcu súdom nepriznaným a preto ich súd prvej inštancie tiež zamietol.

25. K odvolaciemu dôvodu žalobcu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) odvolací súd uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je vo vzťahu k výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v tejto časti nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z obsahu listín nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli predloženými listinnými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení druhého dielu Civilného sporového poriadku alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

26. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h/ CSP) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci, súd prvej inštanície vo vzťahu k žalobe o zaplatenie 3.784,97 EUR s príslušenstvom titulom neuhradenia faktúr za poskytnuté dodávky zemného plynu, vychádzal zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis a namietaná vada nebola odvolacím súdom zistená.

27. Nárok na zaplatenie žalovanej sumy žalobca odvodzuje od neuhradených dodatočne vystavených vyúčtovacích faktúr, faktúry za demontáž plynového meradla a faktúry za úroky z omeškania a za upomienky. V otázke posúdenia premlčaného nároku žalobcu sa odvolací súd plne zhoduje s názorom prvoinštančného súdu v tom, že začiatok plynutia trojročnej všeobecnej premlčacej lehoty nemožno posudzovať odo dňa splatnosti predmetných vyúčtovacích faktúr, ale rozhodujúcim faktorom pre posúdenie oprávnenosti vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného, je fakturačné obdobie, za ktoré boli predmetné faktúry vystavené. Občiansky zákonník stanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd (actio nata). Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t.j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve. V tejto súvislosti poukazuje na Rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 174/2016 v zmysle ktorého akceptovanie názoru o viazanosti začiatku plynutia premlčacej doby na deň splatnosti dlhu a nie na deň vzniku právneho vzťahu, z ktorého dlžníkovi vznikla povinnosť na plnenie, by viedlo k neprípustnému posunutiu začiatku plynutia premlčacej doby (v zrejmom rozpore s účelom inštitútu premlčania) prakticky na neobmedzenú dobu podľa ľubovôle veriteľa. Odvolací súd sa plne zhoduje s právnym názorom súdu prvej inštanície uvedenom v bode 13 rozsudku a zhodne s ním zastáva názor, že vzhľadom na časový odstup doučtovacích faktúr č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a časť faktúry č. XXXXXXXXXXXX), ktoré boli vystavené s veľkým časovým odstupom od fakturačných období a predstavovali doučtovanie ceny plynu, ktorý mal žalovaný spotrebovať v rokoch 2012 až 2015, za ktoré už raz vyúčtovacie faktúry v lehote ich splatnosti uhradil, nemožno pre posúdenie oprávnenosti vznesenej námietky premlčania, posudzovať začiatok plynutia premlčacej doby od splatnosti uvedených doučtovacích faktúr, ale rozhodujúcim je fakturačné obdobie, za ktoré boli tieto faktúry vystavené. Správne preto súd prvej inštanície posúdil uplatnený nárok žalobcu z uvedených faktúr ako premlčaný.

28. Stotožňuje sa aj s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštanície v bode 25 pri posudzovaní oprávnenosti nároku z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.11.2016 na sumu 145,02€, splatnej dňa 15.12.2016, vystavenej za zabezpečenie overenia meradla, vrátane demontáže, montáže meradla a dopravy, na žiadosť koncového odberateľa. Odvolací súd prisvedčil súdu prvej inštanície, že pri demontáži plynového meradla pracovník žalobcu postupoval neštandardne a rozpore so zmluvou o dodávkach zemného plynu a tiež v rozpore s príslušnou zákonnou úpravou, nakoľko plynomer na odbernom mieste bol odmontovaný vstupom na pozemok žalovaného prekonaním uzamknutej brány a za jeho neprítomnosti resp. ním na to poverenej osoby. Nie je možné prisvedčiť žalobcovi, že súd prvej inštanície nevzal do úvahy ním predložené listinné dôkazy Montážny list a Metrologický posudok. Súd prvej inštanície vychádzal zo svedeckej výpovede J. W., a čestného prehlásenia p. W. a po ich vyhodnotení dospel k správnej závere, že vzhľadom na neprofesionálny postup žalobcu nemožno dôvodne požadovať od žalovaného, aby uhradil náklady spojené s demontážou plynového meradla, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ, na žiadosť ktorého malo prísť k preskúšaniu daného meradla, mal byť osobne prítomný, prípadne mala byť prítomná osoba žalovaným na to poverená, keď montážny technik meradlo demontoval čo v danom prípade splnené nebolo.

29. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštanície uvedenom v bode 26 rozsudku a vychádzajúc z vykonaného dokazovania uvádza, že žalobca nevykonával v rokoch 2012 až 2016 faktický odpočet stavu plynomeru a pri určovaní spotreby plynu vychádzal len z výpočtu podľa typového diagramu dodávky napriek tomu, že priamo zo zákona mu vyplývala povinnosť vykonať fyzický odpočet stavu počítadla určeného meradla na odbernom mieste minimálne raz za 12 po sebe

nasledujúcich kalendárnych mesiacov (§76 ods. 2 zákona č. 251/1/2012 Z.z.), ktorú povinnosť si nespĺnil. Nepostupoval pri určovaní spotreby plynu s náležitou odbornou starostlivosťou dodávateľa, keď nevyzval žalovaného ako odberateľa na nahlásenie odberu a určil odber plynu len výpočtom. Žalobcom tvrdenú a nepreukázanú nedostupnosť odberného miesta pri odpisoch stavu spotrebovaného plynu nie je možné ani podľa názoru odvolacieho súdu považovať za ospravedlniteľný dôvod pre ktorý nevykonával v priebehu 3 rokov fyzické odčítavanie spotreby plynu v zmysle ust. § 76 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z.z.. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že v období rokov 2005 až 2008 bola na odbernom mieste priemerná mesačná spotreba plynu cca 24,90 m³ a v žalovanom období rokov 2012 až 2016 cca 106,21 m³, čo predstavuje viac ako štvornásobný nárast spotreby pri nezmenenom spôsobe užívania odberného miesta. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca pri vyhotovovaní vyúčtovacích faktúr v roku 2016 za spätné obdobie štyroch rokov konal v rozpore so zákonom č. 251/2012 Z.z., na základe dodatočne vystavených vyúčtovacích faktúr a preto mu nemožno priznať oprávnenosť jeho nároku, nakoľko ako dodávateľ si nespĺnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona a zmluvného vzťahu, uzavretého medzi zmluvnými stranami. K žalobcom uplatneným faktúram predstavujúcim úrok z omeškania a náklady za upomienky sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že vzhľadom k tomu, že samotný nárok žalobcu súd vyhodnotil ako nedôvodný rovnako posúdil aj s ním súvisiace uplatnené nároky.

30. K namietanému rozhodnutiu súdu prvej inštancie v časti trov konania, v ktorej priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania 100 %, ktoré podľa názoru žalobcu mali byť posudzované podľa ust. § 257 CSP a žalovanému nemali byť priznané žiadne trovy odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti trov konania je správne. Žalovaný mal vo veci plný úspech a súd prvej inštancie mu správne priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP. Odvolací súd považuje za zmätočné tvrdenie žalobcu v odvolaní, že bol v konaní 100% úspešný a uniesol tak aj dôkazné bremeno o existencii uplatňovaného nároku a preto zastáva názor, že ide o okolnosť hodnú osobitného zreteľa. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že nie je možné, aby súd dospel k vnútornému presvedčeniu, že je potrebné aplikovať ustanovenie § 257 CSP pričom v posudzovanej veci dôvody hodné osobitného zreteľa nezistil a žalobca ich ani netvrdil.

31. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1, 2 CSP ako vecne a právne správne potvrdil.

32. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP zohľadňujúc plný úspech žalovaného v odvolacom konaní.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok

odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).